

IN MEMORIAM

Dr. sc. SALA UNGAR
(1908–1988)

Plodonosan životni put dr. sc. Sale Ungar prekinut je 21. listopada 1988., ubrzo nakon što je navršila 80 godina života.

Dr. sc. S. Ungar rođena je u gradiću Gurahumorului u Bukovini, u području istočnih Karpata (današnja Rumunjska). U vrijeme I. svjetskog rata došla je s roditeljima i sestrom u Beč gdje je završila gimnaziju i Filozofski fakultet, a usporedno je u Rotšildovim vrtlarijama izučila vrtlarstvo što joj je u kasnijem životnom pozivu bilo od neprocjenjive vrijednosti. Godine 1932. je doktorirala i potom došla u Zagreb. Zajedno sa suprugom, vrt. arh. Pavlom Ungarom našim osječaninom, osnovala je vlastiti rasadnik "Perenvrt", koji je tada bio prvi specijalizirani vrt za trajno uresno bilje u tadašnjoj državi. Nakon II. svjetskog rata radila je dr. Ungar najprije u ministarstvu poljoprivrede i šumarstva NRH, a 1. lipnja 1948. preuzela je dužnost upraviteljice Botaničkog vrta Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Tu je dužnost obnašala punih 30 godina, do odlaska u mirovinu 1. srpnja 1978. No iako umirovljena surađivala je i dalje s Botaničkim vrtom tako reći do zadnjega dana života.

U 30 godina rad u Botaničkom vrtu, svojim velikim znanjem i iskustvom, svojom neiscrpnom snagom i voljom, podigla je, ratom zapušten, a i inače pomalo zanemarivan Vrt, na europsku razinu. Njenom zaslugom zbirke bilja povećane su od 1000 na oko 10 000 svojti. Izgradila je mediteransku i submediteransku biljnogeografsku skupinu, proširila alpsku skupinu, osnovala Sistematsko polje i uspostavila biljnu kartoteku. Najveću pozornost pridavala je našoj autohtonjoj flori pa je često odlazila na terene sakupljati bilje i donosila ga u Botanički vrt. Nezaobilazno je spomenuti da je velik dio toga bilja skupila na svojim privatnim izletima i putovanjima. Nakon umirovljenja izgradila je u Botaničkom vrtu zapadnoeuropsku skupinu. Prvo bilje posađeno na njoj također je donijela s privatnog putovanja po Pirinejskom poluotoku.

S. Ungar napisala je veći broj stručnih i znanstvenih radova – florističkih priloga te članaka s temom introdukcije i aklimatizacije bilja. Važno joj je djelo VODIČ po Botaničkom vrtu koji je doživio tri izdanja. (vid Acta Bot. Croat. vol. 48, 1988) – ev.

Osim postignutih rezultata u Botaničkom vrtu razvila je stručnu suradnju s parkom Brijuni, Zavičajnim muzejom u Hercegovom i prirodoslovnim lokalitetom Hušnjakovo u Krapini.

Sudjelujući na brojnim skupovima a najviše u inozemstvu, na kojima se raspravljalo o problematici botaničkih vrtova, u izlaganjima svojih rezultata uvijek je promicala i naš Botanički vrt.

Važno je spomenuti i nastavničku djelatnost dr. S. Ungar koja je u razdoblju od 1954. – 1961. predavala vrtlarstvo za studente biologije na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Sve je te zadatke izvršavala i uspješne rezultate postizala prije svega zahvaljujući velikom znanju i iskustvu vrsnog botaničara i vrtlara i velikom, za nju svojstvenom ljubavlju za rad i za biljku. Bila je vrlo uvažena i ugledna osoba u europskom udruženju voditelja botaničkih vrtova.

Ovih nekoliko riječi podsjećanja na dr. sc. Salu Ungar u povodu 10. obljetnice smrti, samo su mala pažnja prema osobi kojoj smo dužni dati poštovanje i zahvalu za sve što je učinila za Botanički vrt u čijoj će povijesti trajno i neizbrisivo ostati zapisano njeno ime.

LJERKA REGULA-BEVILACQUA